

URL:http://virtuni.education.zp.ua/info_cpu/sites/default/files (дата звернення: 14.10.2020).

2. Про Державну програму авіаційної безпеки цивільної авіації: Закон України від 21 бер. 2017 р. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1965-19> (дата звернення: 14.10.2020).

3. 3. Стандарт вищої освіти за спеціальністю 081 «Право» для першого (бакалаврського) рівня вищої освіти: наказ Міністерства освіти і науки України від 12 груд. 2018 р. № 1379. URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/MUS31206.html (дата звернення: 14.10.2020).

4. 4. Мачинська Н.І., Стельмах С.С. Сучасні форми організації навчального процесу у вищій школі: навч.-метод. посіб. Львів: Львівський держ. ун-т внутр. справ, 2012. 180 с.

УДК 342.95:656.7(043.2)

Загороднюк В.В., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Поліщук І.В., старший викладач

ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ БЕЗПЕКИ АВІАЦІЙНИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ ПАСАЖИРІВ

Світова система транспорту немислима без авіації, адже повітряні перевезення є найзручнішим та найшвидшим видом переміщення вантажів та людей між країнами та навіть континентами. Проте, повітряний транспорт характеризується як значними перевагами так і недоліками. Останні, в свою чергу, особливо дотичні з проблемами безпеки авіації, її лібералізації та вдосконалення нормативно – правового регулювання.

На даний час наша країна перебуває в умовах масштабного реформування авіації, тож у нас є усі шанси для створення повноцінного конкурентоспроможного авіаційного ринку та розвитку в Україні європейського логістичного вузла. Однак на шляху до даної мети стоїть чимало перешкод, усунення яких потребує відповідних наукових досліджень та врегулювання.

Нині в законодавстві України наявні нормативно-правові акти, покликані забезпечувати безпеку використання повітряних суден в Україні, а також пасажирів, екіпажу та персоналу, задіяного в авіаційній діяльності. Проте, існує чимало нормативних проблем щодо забезпечення безпеки використання повітряних суден, які потребують негайного розгляду і вирішення. Серед них – недосконалість нормативно - правового регулювання механізму

забезпечення безпеки польотів, а також невідповідність інформаційного забезпечення безпеки польотів сучасним загрозам та ризикам, що ускладнює своєчасне прийняття рішень для запобігання надзвичайним ситуаціям [2, с. 351-355].

Можна стверджувати, що українське законодавство у цій сфері потребує перегляду з огляду на низьку ефективність законодавчих положень. Так, 21 березня 2017 року була затверджена Законом України Державна програма авіаційної безпеки цивільної авіації [3], розроблена відповідно до міжнародних стандартів та рекомендованої практики міжнародних авіаційних конвенцій, а також інших міжнародних актів та актів законодавства України. Однак вітчизняний механізм її реалізації є недосконалим та недієвим.

Забезпечення рівня безпеки авіаційних перевезень можливе, в першу чергу, шляхом реалізації державної політики в сфері авіаційної безпеки з урахуванням Державної програми авіаційної безпеки цивільної авіації, забезпечення нагляду за станом її реалізації суб'єктами авіаційної діяльності відповідно до додатка 17 до Конвенції про міжнародну цивільну авіацію, а також шляхом здійснення заходів щодо безпеки польотів з метою створення ефективної системи управління безпекою польотів на державному рівні та рівні суб'єктів авіаційної діяльності відповідно до додатка 19 Конвенції про міжнародну цивільну авіацію.

Так після авіакатастрофи українського Boeing 737 в Ірані український парламент закликав Міжнародну організацію цивільної авіації (далі – ІКАО) вжити заходів щодо своєчасної оцінки ризиків польотів цивільної авіації задля запобігання подібним трагедіям у майбутньому, а також звернувся до міжнародних партнерів з пропозицією спільно розробити для цього дієві політичні й технічні механізми, що, безперечно, є вагомим кроком уперед на шляху до вирішення проблеми забезпечення авіаційної безпеки пасажирів, авіаційного персоналу та персоналу, який задіяний в авіаційній діяльності, повітряних суден, у діяльності уповноважених органів та осіб у сфері авіаційної безпеки вітчизняної цивільної авіації присутня недбалість, що призвела до численних людських жертв. Слід зазначити, що факт повідомлення/не повідомлення такої інформації уповноваженим особам Міжнародних авіаліній України з боку органів державної влади України має бути предметом відповідних розслідувань. У разі ж встановлення факту такого роду службової недбалості винних осіб має бути притягнуто до кримінальної відповідальності. З цією метою доцільно було б внести відповідні зміни до Кримінального кодексу України [4].

Таким чином, запровадження кримінальної відповідальності у цій сфері буде дієвим стимулом та допоможе у майбутньому запобігти трагічним подіям, подібним до авіакатастрофи боїнгу 737. Крім того, якнайшвидшого ухвалення потребує Проєкт Авіаційної транспортної стратегії на період до 2030 року [1], у положеннях якої є шляхи розв'язання існуючих проблем у сфері безпеки авіаційного транспорту. Тому що, такі заходи допоможуть значно покращити ситуацію стосовно забезпечення безпеки польотів, що сприятиме більш ефективному захисту прав пасажирів міжнародних авіаційних перевезень, здійснюваних вітчизняними авіакомпаніями, а також персоналу таких повітряних суден.

Література

1. Авіаційна транспортна стратегія на період до 2030 року: проєкт. URL: www.mtu.gov.ua (дата звернення: 02.10.2020).

2. Банчук-Петросова О. Проблеми регулювання міжнародних авіаційних перевезень пасажирів та шляхи удосконалення законодавства. *Підприємництво, господарство і право*. 2020. № 2. С. 351-355.

3. Про Державну програму авіаційної безпеки цивільної авіації: Закон України від 21 бер. 2017 р. № 1965-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/1965-19> (дата звернення: 02.10.2020).

4. Верховна Рада схвалила заяву щодо відповідальності Ірану за збиття літака МАУ. URL: https://zaxid.net/verhovna_rada_poklala_povnu_vidprovidalnist (дата звернення: 02.10.2020).

УДК 342.95:656.7(043.2)

Каверіна В.В., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Поліщук І.В., старший викладач

ОСОБЛИВОСТІ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ АВІАЦІЙНОГО ТРАНСПОРТУ

Відповідно до ст. 32 Закону України «Про транспорт» від 10.11.1994 р. до складу авіаційного транспорту входять підприємства повітряного транспорту, що здійснюють перевезення пасажирів, вантажів, багажу, пошти, аерофотозйомки, сільськогосподарські роботи, а також аеропорти, аеродроми, аероклуби, транспортні засоби, системи управління повітряним рухом, навчальні заклади, ремонтні заводи цивільної авіації та інші підприємства, установи та організації незалежно від форм власності, що забезпечують роботу авіаційного транспорту [1].